

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΤΟΣ ΣΤ. Αρ. 317

Ἰδιοκτήτης - Διευθυντής **Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ**

Δευτέρα 26 Νοεμβρίου 1928

ΤΟ ΚΑΤΟΡΘΩΜΑ

Εἶναι λυπηρὸν τὸ μεθ' ἐ-
κίστην ἐξόντωσιν ληστευμα-
τορίας διαπισταμένῃν γε-
γνός, ὅτι αἱ περὶ τῆς ἐξόν-
τώσεως πληροφορεῖται πηρέ-
χονται πηρὰ τῶν ἀραιοδίων
ὀργάνων τῆς Χωροφυλακῆς
κολυβομέναι καὶ ἀτελεῖς.
σφοδρῶς δὲ ἐξ αὐτῶν ἀπο-
σιωπῶνται αἱ ἀφωροπῆαι τῆν
κατὰ τὴν ἐξόντωσιν τούτην
παράσχεθεῖσιν πηρὰ ἰδω-
τῶν συνδρομῇν.

Οὕτω, κατὰ τὴν πρόσφυ-
τον ἐξόντωςιν τῆς ληστο-
συμμορίας Φοροφύλις — Αε-
βέντη, καὶ σχετικῶς πληρουφο-
ρεῖται τῶν ὀργάνων τῆς Χω-
ροφυλικῆς ἐξήγγειλον εἰς
τὸ Κοινὸν ὅτι ἡ ἐξόντωςιν
ὑπὲρξεν ἀποτέλεσμα τῆς ἀ-
γροῦπνου καὶ τολμηροῦς πη-
ρακολογήσεως τῆς συμμο-
ρίας παρὰ τοῦ ἀποσπασμα-
τάρχου Γροῦππου, οὐδὲ νύ-
ξιν δὲ σχετικῶς περὶ τῆς ἀπο-
τέλεσματικῆς ὠρτισμένων ἐ-
δωτων μεγαλοποιμνιαν τῶν
φων δυνάσεως ἐγένετο εἰς τὴν
ἀνακρινέναν τῆς Χωρο-
φυλικῆς. Ἡ ἐξόντωςιν αὖ-
τις περισταίνετο ὡς κατὰ
ῥωμὰ τῆς Χωροφυλικῆς
σύνθεσε.

Καὶ ὁ αἰχρὸν ἀσφαλῶς ἀ-
πὸ ὑποκειμενικῆς ἀποψιδῶς
ἀνάγκην ἡθικῆς τὸν ὥτε ὥς
ἡ Χωροφυλακῆ καὶ ἐπεξή-
τησεν ἴσως, παρεστάνουσιν
τὴν ἐξόντωσιν ὡς ἀποκλει-
στικὸν τῆς ἄλλου, νὰ φρονή-
ματίσῃ τὰ σελέχη τῆς καὶ
ἐκὸ παντὸς νὰ ἀνάγκησῃ ὅλῃ
γὴν ὑπόληψιν παρὰ τῇ III-
πειρωτικῇ κοινῇ γνώμῃ, πα-
ρὰ τῇ ὑποίᾳ ἐπεκράτει ἢ πε-
ποιθῆσιν ὅτι ἄχρηστοι εἰσὶν
ἡ Χωροφυλακῆ καὶ οὐδεμί-
αν πρὸς φέρει ὑπηρεσίαν εἰς
τὴν κοινὴν ὥσιν τῆς ληϊτέ-
ας. Αἱ κλασσικαὶ ἀποτυχίαι
τῆς ἐποπείας νὰ ἀντισταθῇ
οὐθὺν μὲ μιν ἐπιτυχίαν, ἐ-
πιτυχίαν ἢ ὑποίᾳ τῶτον με-
γαλύτερα ὅα ἐφίνατο ὅταν
περισσότερον ὡς ἀποκλ-
εστικῶς εἰς τὴν Χωροφυλα-
κὴν ἀνήκουτα ὅα παρεστάνε
το.

Δυστοχῶς ὁμῶς διὰ τὴν
 Χωροφυλακὴν, ἐξηκριβώ-
 θη ὅτι τὴν ὁῤῥαν τοῦ κατὰ
 ὁμάτως ἐπροεπενύμειρα-
 σθη μετὰ τῶν ἰδιωτῶν ἄν-
 τὴς ἀποτελεσματικῆς συν-
 ὁρομῆς τῶν ὀπρίων ἐπὶ μα-
 τὰς ὅς ἡγωνέζετο πρὸς
 τοὺς ληστές.

[illegible]

τὸ σχεδὸν τῆς ἐξοντώσεως
συνελήφθη παρ' ἰδιωτῶν, ὅτι
ἐπιστάθη, ὅτι καὶ εἰς τὴν ἐκ-
τελεσιν τοῦ σχεδίου συμμε-
τέσχον ὅτι ὅπλων ἀνδρῶν καὶ
πολυτέμων πληροφροῦν ἰ-
διῶται γνωστοὶ ποιμαντορῶ-
φι τῶν ὑποείων ἦεν ὅτι δι-
απράξωμεν τὴν ἀδικησίαν
γὰρ ὁδημοῦσι ὡς ὡς τὰ ὀνόμα-
τα. Καὶ ἐθεδοκίωθη ἀναντιρ-
ρήτως, ὅτι κατὰ τοῦτο μο-
νον εἶναι ἄξιέπαινος ὁ ἀπο-
σπασματὸρ χῆς Τρέμπας, ὅ-
τι κατώρθωσε γὰρ ἐπισύρη-
τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν ἰδιω-
τῶν, ἐμπιστοσύνην τὴν ὅπου
ἀκριτομόρβιαι ἐγκληματα
καὶ ἐπιπολαϊότητος ἢ αἰ-
σχρᾶς ἀσυνειδησίας ἄλλων
ὀργάνων τῆς Χωροφυλακῆς
εἶχον κλονίσει, καὶ ὅτι ἐν
θεδομένῃ στιγμή ὁ ἀποσπα-
σματὸρ χῆς Τρέμπας εἶχε
τὴν γενναίωτητά αὐτοῦ συμμε-
σθῆναι μετὰ τῶν ἰδιωτῶν τοῦ
κινδύνου τῆς συμπλοκῆς
μετὰ τῶν ληστών.

Γράφοντες ταῦτα δὲν θέλομεν ν' ἂ
μαγεώσωμεν τὴν δόξαν τοῦ συμπα-
θοῦς ἀπο πασματάρχου ὑποστηρίξο-
μεν ἀλλῶς ὅτι ἡ ἐπιτοχία τῆς ἐξοντώ-
σεως τῶν Φ ροφίλια καὶ Λεβέντη δὲν
δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς αὐλὸς τῆς
Χωροφυλακῆς· ἀλλ' ἂ μόνον ὡς προσω-
πικὴ ἐπιτοχία τοῦ κ. Τρίμπου. Γιότι
μόνη ἡ προσωπικὴ ἐργασία τοῦ κ.
Τρίμπου καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη τὴν ὁποί-
αν ἀνέπτυξαν ἐν τῷ κατακόινῳ τῆς
βλαϊθῆς κατ' ἡρώδωσαν ὅ, τι πολὺν ἡ-
γοί καὶ μεγαλεπήβολοι συλλήψεις σχε-

δίῳ τῶν κ. κ. Διοικητῶν τῆς Χορο-
φυλακῆς δὲν ἐπέευχον.

Ἄλλα καὶ εἰς ἐξ ἑπταμέσας καταλήγομεν ἐκ τῶν ἀνωτέρω σέψεων ὅτι δηλοδὴ ἀδίκως καὶ ἐπὶ πολὺ κατηγορήθη ὁ Ἰππειρωτικός Λαὸς ὡς ληστοτρόφος καὶ ληστογενής· παρὰ τῶν κατὰ καιροὺς ἀνταγώνων ἀρμόδιων ἐτεταλμένων τὴν διώξιν τῆς ληστείας.

Οἱ κάτοικοι τῆς Ὑπερωτικῆς ὑπαί-
θρου ἀπεδείχθη κατὰ τὴν τελευταίαν
ταύτην περίπτωσιν τῆς ἑξιντώσεως
τῆς ληστοσυμμορίας Φορφόλια ὅσοι
προθύμως παρέχουν τὴν συνδρομὴν
των κατὰ τῆς ληστρικῆς μάστιγος.
Εἶναι οἱ κατὰ καιροὺς ἀρμόδιοι ἀνέ-
κνοι νὰ ἀποσπᾶσιν τὴν ἐμπιστοσύ-
νην τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ διότι τὸ
ἔργον τῆς κατ'ιδιώξεως τῆς ληστείας
ἀποτυγχάνει—καὶ ὅτι οἱ ἀδρόως ἐκ-
τοπιζόμενοι ἀτυχεῖς κάτοικοι τῆς ὑ-
παίθρου ἐκ τῶν ὁποίων πλείστοι ἐ-
πλήρωσαν μὲ τὴν ζωὴν τὴν περὶ
θνήσκοντων αὐτὴν τοῦ ἀνδράμονος
τὴς ἀρχῆς—ὅπως ἀπέδειξεν πληθὺς
γνωστῶν παραδειγμάτων ἀλλὰ ἰδιαί-
τέρως ὁ ἐπ' ἑσχάτων φόνος τοῦ κτη-
νοτρόφου Θεοδώρου Χαροδάλια πα-
ρὰ τὴν σμύνην ἀπὸ Κοιμῆ.

Καὶ ἐπ' εὐκαιρίᾳ ἐρωτῶμεν: Τίς
εἶναι ὁ κακὴ ἡθὺς καὶ ἐγκληματικῶς
προδώσας εἰς τὴν συμμορίαν Κοιμ
πῆ δι τὴν Χαρδαλιά: συνειργάζετο με
τὰ τῶν Ἀρχῶν διὰ τὴν ἐξόντωσίν της;
Τίς εἶναι ὁ ἀξιοματικὸς τῆς Χω
ροφυλακῆς μετὰ τοῦ ὁποῦν ὁ Χαρ
δαλιάς συνενοήθη καὶ ὁ ὁποῖος τό
σον δόλιος ἢ ἀχαρακτηρίστως μικρὸς
καὶ ἐλαφρόνους ἦτο ὥστε νὰ ἀφίστη
νὰ τοῦ διαφύγη τὸ μοιραῖον μυστι
κὸν διὰ τὸν Χαρδαλιάν καὶ τί ἐνηρ
γήθη κατὰ τὴν ἀξιοματικὸν τούτου;

«ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ»

τῆς Ἀνθρωπότητος.

2) Ἀναθεώρησις τῶν ὑπὸ τοῦ Ἐκπαι-
δειτικοῦ Συμβουλίου τῆς Βασιλείας τοῦ
1924 ληφθεῖσων ἀποφάσεων ἐπὶ τοῦ Ἐ-
νιαίου σχολείου.

4) Ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς τῆς Νεότητος

Ἐὶ τοῦ πρώτου θεματοῦ ἀδοχοῦλη-
σαντος τοῦ Σινέδριον τὴν πρώτην ἡμέραν
δοῦναι τρεῖς εἰκόσι μεταξὺ τῶν ὁποίων
καὶ ἐγὼ. Αἱ γυναικαὶ πάντων ἀνευρέτως
συμπέπικτον ὡς πρὸς τὴν ἀνάγκην να μὴ
διγυλῇ ἡ κοινότης τῆς Μέσης Ἐκκλησίας, ὃ
πυβλέπων κυρίως εἰς τὴν γενικὴν μωφω-
σιν καὶ κατὰ δεύτερον λόγον εἰς τὴν προ-
ποσασσενή δι' εὐνοῦρα· στυνάζ.

Περὶ τῆς ἀνάγκης· ὁμοῦς τῆς διδασκαλίας.
 Περὶ ἀρχαίων γ' ὡσὼν πείσιμῳ διεξάγε-
 ται ἀγῶν ἰδία μεταξὺ Ρουμάνων καὶ θηγι-
 τῶν, διηρημένων εἰς δύο ἀντιμαχόμενα
 στρατόπεδα ἀδιύλλακτα.

Πρώτος ὠμίλησεν ὁ Ρουμάνος καθηγη-
τὴ· **Μουζικέσσο**. Οὗτος ἐρειδιόμην·
εἰς τὰς ἀρχάς, ἐφ' ὃν κατὰ τὸ 1898 ὁ ἔξο-
τος Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας **Χαρές** στη-
χθεὶς διέγραψεν ἀπὸ τὰ ἀναλυτικὰ συγγράμ-
ματα τὴν διδασκαλίαν τῶν Ἑλληνικῶν
καὶ περιόρισε τὴν τῶν Λατινικῶν ὑποστη-
ρίζει ὅτι αἱ σημεριναὶ συνήθειαι δὲν ἐπιτρ-
ποῦν ἀνὰ χά' οὐν οἱ μαθηταὶ χάριν τῶν ὀ-
λίγων πολυτίμων χρόνων εἰς τὴν διδασκα-
λίαν τῶν νεκρῶν γλωσσῶν, ἐν ᾗ ἔχουν ἐν
ἀντιμετωπισίον εἰς τὸν βίον των προβλ-
ματι σοβαρώτατα.

Παρακάμπτει, ὡς βλέπετε, τὴν μορφὴν
τὴν δύναμιν τῶν ἀρχαίων Ἑλληνικῶν
καὶ τῶν Λατινικῶν.

Τούτο ἀντιγράφει ὁ ἐπίσης Ρομᾶν καθηγητὴς **Κρόετα**. Οὗτος ἀποδεικνύει καὶ τὰ μέχρι τότε ἀποδείγματα ὅτι μορφωτικῶς ἀπόψεως τῶν Πρακτικῶν Λαοίων εἶναι ἱσχυρὰ ἐπὶ ἡ σπουδῆτῶν κλασικῶν μαθημάτων εἰς τὸ βάθος τῆς γενικῆς μορφώσεως, τῆς ἀνθρωπότητος ἀπὸ λέγει ἐν τῶν σπουδαιότερων στοιχείων. Οὗτω λοιπὸν ἤλθεν δολώληρον τὸ ζήτημα τοῦ κλασικισμοῦ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν καὶ συζητεῖται κατὰ πλάτος. Σήμετιον ἐστὶ ταῦτα, ὅτι τὴν σημαίαν τὸν κλασικισμόν ὕψωσε πρῶτον, ὁ τότε Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας Ἀγγελέσκου ὅστις διωγράνωσε καὶ ἀνύψωσε τὴν ἐν Ρωμανίᾳ ἐκπαίδευσιν διὰ Νόμον διὰ τῆς 5)ης Μαΐου ἐ. ἐ. κατήγαγε τὴν ἐξ τμημάτων, τὸ κλασσικόν, πρακτικόν καὶ τοῦ νέου τύπου διαίρεσιν τοῦ Λυκείου εἰσαγαγόν τὸ ἐνιαῖον Σχολικὸν κλασσικὸν χαρακτήρος. Οἱ λοιποὶ τούτων ὁμιλήσαντες, οἱ περισσότεροι κλασσισμοῦ ὑπὲρ τῆς κλασσικῆς μορφώσεως, εἰμένοντες ὅμως βίως ἀπὸ τῶν ἀναγκῶν προγράμματος ἐξελισσόμενοι ἀπεριτομητοὶ πρὸς αἱ παράσιτοι πρῶτον τὸν διδασκαλικὸν ὅλκον, ἰδίως τῶν μαθητικῶν καὶ φυσικομαθητικῶν περιοριζομένων εἰς τὰς θεμελιωδέστερας προτάσεις. Συνιστῶνται ἐπίσης ἡ περιστολὴ τοῦ προγράμματος εἰς τὰς ἐντικρινότατας γουμαῖας τῆς εἰς πρότερον ὥστε νὰ ἀφερευθῇ πλήρης ἐξουσία εἰς τὸν διδάσκοντα νὰ ρυθμίσῃ τὸν διδασκαλικὸν κατὰ τὴν ποιότητα τῶν μεθιγνῶν καὶ τὸν χρόνον τῶν ὁμοίων διατεταγμένων ἀπεδείχθη ὅτι οἱ μαθηταὶ ἀποκαθόμενοι χωρὶς πολὺ ἐνδιαφέρον νὰ μεθύθωναν πολλὰ ἄλλα κατανοοῦν ἐλάχιστα καὶ διὰ οἱ ὀλιγώτεροι.

Υποστηρίζεται συνεπῶς ὅπως τὰ δ
κτικὰ βιβλία συντάσσονται μετὰ μεγα
τέρας προσοχῆς· περιοριζόμενα εἰς τὸ ἐ
χιστον δυνατὸν ὅριον καὶ δι' ἐπὶ ὕλι
σαφοῦς ἀκριβοῦς καὶ ἀπομοιωσίμου.

— Οὐκ εἶναι λογοδοτῶν ἀπέναντί σου
τὴν τιμὴν κ. συνάδελφοι, γὰρ συνοφίσις
διὰ τοῦ ὑπομνήματός μου ἀναπτύχθη
ἐν τῷ Συνεδρίῳ.

Ὁρμηθεὶς ἀπὸ τῆς ἰδέας ὅτι τὰ Λ
α καὶ τὸ ἡμᾶς τὰ Γυμνάσια δὲν ἔχου
πὺν νανάμουν ὅλον τὸν κόσμον Μαθη

ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΥΠΟ ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ
Κ. ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΣΑΓΚΟΥΝΗ

Τὴν 18ην πα. εὐθιότητος Ὁ υἱὸς ἡμερῶν
σιγγενικῶς τοῦ τῶν ξένων ἀντιπροσώπων
τῇ Μέσῃ· Ἐκπαίδευσθεῖς Βουκοινοῦσι
Ἐπιτροπὴ ἐκ 13 μελῶν ὁρισθεῖσα πρὸς
ὑποδοχὴν ἀποπειραμένη δὲ ἐκ τοῦ Γεν.
Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας τῶν
Διοικητικῶν καὶ τῶν Ἐκπαιδευτικῶν ὀργάνω-
σεων τοῦ Βουκοινοῦσι καὶ τῶν κατὰ τὴν
γῆτων διαφόρων αὐτοῦ Σχολῶν ὑπεδέχετο
ἐν τῷ αὐτῷ προδρομικῷ πτόμῳ τοὺς ξένους.
Ἡ ὑποδοχὴ αὐτὴ δὲν εἶχε ἐπίσημον χα-
ρὰ καὶ ὑπῆρξεν ἐν ταῦτοις λίαν θερμὴ καὶ
ἐνθουσιάζουσα τὴν 11ην εἰς τὴν

Τὴν ἐπομένην ἀκριβὲς τὴν ἡμέραν
πολλοὶ ἐστὶν καὶ εὐχαριστικῶς διακρο-
σσημένην αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ ἑθελοντοῦ
γίγνον ποτὶ τὸν ἀνέκον δι' ἔθνη καὶ ἐκεί-
νους οὐκ ἔχοντες μέλος τῆς Ἀντιβασιλείας
ἐκκήρυξε τὴν ἐννοίαν τοῦ 10ου Διαθνή-
ῃ παιδευτικῷ Συνεδρίῳ τῆς Μέσης Ἑ-
κείνου διὰ λόγου θερμῶς κατε-
τίνας τοὺς συγ. νεωθηνίους ξένους.
Μετ' αὐτὸν δ' Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας
καὶ Ἀγγέλῳ ὁμίλησαν ὑπὸ τὸ αὐτὸ
πνεῦμα ἐξήρως τὸν σκοπὸν τοῦ Συνεδρίου
Ἐπικολοῦνται ἐνχαριστήριοι λόγοι παρ'
ἐκείνου ἀντι. σ. που ἐρ' ἐκάστης Ἑθνικῆς.

τητος καὶ οὕτως ἐ-ῆξεν ἡ ἐφοραστικὴ αὐ-
τῇ Συνεδρία. Τὴν 16 ὥραν οἱ ἔξονοι ὁδὴ
γοῦμενοι εἰς τὸν τάφον τοῦ Ἀγνωστοῦ
στρατιώτου κατεβέσσαν στέφανον καὶ ἐ-
πρόσέφθημεν τὸ εἶναι τοῦ ὑψώματος, ἔφ' οὗ
ὁ τάφος περικυλλεῖ στρατιωτῶν Μουσείον
ἐν τῷ ὁποίῳ κατοποιοῖται τὸ ἐθνικιστι-
κὸν πνεῦμα τοῦ Ῥωμανικοῦ Λαοῦ. — Τὴν
ἐπομένην 20ὴν Ἰουλίου ἐν τῷ Πανεπιστη-
μικῷ Μεγάρῳ τῶν διαλέξεων, τὸ ὁποῖον
εἶναι ἴδρυμα Κερκόλου τοῦ Αἰ. Ἀρχόντου καὶ
ἐργασιὰ τοῦ Συνεδρίου, τοῦτο παρουσία-
ζεν τρεῖς ὄψεις, δηλ. 1) τὴν καθαρῶς ἐκ-
παιδευτικὴν, 2) τὴν διαφῆμιν τοῦ Ρου-
μανικοῦ πολιτισμοῦ καὶ 3) τὴν Ἑθνογασ-
τριαν τοῦ ὄφιν.

Ὡς πρὸς τὸ πρῶτον ἔχει καὶ ἐλθὼσιν οὐ
πικρὸς τὰ ἐξῆς·

1) Ἐπίπρωσι: κατά πείσαν ημέρας, πρὸ καὶ μετὰ μεσημβρίου ἀναγεγνησθήσαν ἐν τῷ Συνεδρίῳ τὰ ἐκ τῶν προτέρων δορισθέντα 4 θέματα. 1) Τὸ καὶ γενικωτάτον, πὺς πρέπει νὰ κατιστοιχῇ τὸ ἀναλυτικὸν πρόγραμμά τῃ Μέσῃ, ὅστε νὰ προσαμύνη τοῦτο τὰς ἀνάγκας τῆς γενικῆς μορφῆς πρὸς τὰς ἐν ἐδρουνομένης γνώσεως

